

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce: **S. L.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29.5.2009, číslo X, **o plný invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 29.5.2009 číslo X, kterým mu žalovaná odňala od 1.8.2009 plný invalidní důchod podle ustanovení § 56 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v pl. znění, s přihlédnutím k článku 40 odst. 4 Nařízení Rady č. 1408/71 a s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 14.5.2009 není žalobce plně invalidní ani částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné

činnosti pouze o 20%. Žalobce proti tomuto rozhodnutí namítal, že mu měl být nadále poskytován invalidní důchod. Zdůrazňoval dále, že má zhoršující se zdravotní stav zejména, pokud jde o nohy a také se již léčí psychiatricky. Dne 3.3.2006 jako horník na D. D. v K. utrpěl pracovní úraz, jehož následky nese dodnes. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná ve svém vyjádření z 5.10.2009 navrhovala vypracování posudku posudkovou komisí MPSV ČR.

Usnesením soudu ze dne 15.6.2010 byla tlumočnickem z jazyka polského ustanovena paní K. R. .

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 29.5.2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné dne 14.5.2009 při kontrole míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotila podle příl. č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění kap. XV, oddílu H, položky 59, písm. a) 20% a vyslovila, že žalobce již není plně invalidní ani částečně invalidní.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 8.4.2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě. Z posudku posudkové komise soud zjistil, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce a českých překladů odborných vyšetření včetně rtg vyšetření. Dále měla k dispozici lékařský posudek MUDr. M. B. z 21.9.2008. U žalobce byla zjištěna úplavice cukrová v roce 2008, hypertenzní nemoc I. stupně, nedoslýchavost pravého ucha a obezita. Popis rtg snímku zaslal žalobce na žádost posudkové komisi ke zhodnocení - tento popis provedl ortoped MUDr. P. K. při jednání komise. Šlo o stav po bímaleolární zlomenině levého bérce s luxací hlezna dne 3.3.2006 po pádu horniny v dole, hojení bylo komplikováno Sudeckovým syndromem a kovy byly po dohojení zlomenin operativně odstraněny. Posudková komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl stav po bímaleolární zlomenině levého bérce s luxací hlezna uvedený v příloze č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kap. XV, oddíl H, pol. 59, písm. a) a z rozmezí 10 až 20% stanovila komise horní hranici 20% s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. U žalobce bylo zjištěno, že byl schopen pracovat v dělnických profesích, např. při obsluze jednoduchých zařízení, byl schopen také rekvalifikace zaučením, od doby uznání plné invalidity v roce 2007 se jeho zdravotní stav zlepšil. Poúrazový stav je stabilizován a dovoluje výkon soustavné výdělečné činnosti, přičemž však není schopen fyzicky nadměrně náročné práce se zvedáním a nošením těžkých břemen ani delší chůze, ani práce v riziku hluku.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 29.5.2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního

zabezpečení v Karviné a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 8.4.2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce druhého citovaného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o odnětí dávky důchodového pojištění, podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 8.4.2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhl. č. 182/1991

Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též lékař – ortoped, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhl. č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl stav po bímaleolární zlomenině levého bérce s luxací hlezna uvedený v příloze č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kap. XV, oddíl H, pol. 59, písm. a) a z rozmezí 10 až 20% stanovila komise horní hranici 20% s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 10-20% a posudková komise postižení žalobce hodnotila na horní hranici stanoveného procentního pásma 20% a již nezvyšovala podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky. Nejedná se o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 8.4.2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. K dispozici měla rovněž české překlady odborných lékařských nálezů z Polska. Posudková komise stanovila pracovní omezení, která žalobce má a uvedla okruh zaměstnání, která žalobce při dodržení stanovených pracovních omezení je schopen vykonávat.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 20% je nižší, než 66% a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle příl. č. 4 vyhl. č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu přestal splňovat podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., když jeho zdravotní stav se stabilizoval a došlo k dohojení následků úrazu. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

K ústnímu jednání dne 19.7.2010 se žalobce omluvil ze zdravotních důvodů, a bylo proto jednáno v jeho nepřítomnosti.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního). Výrok o tom, že České republice se náhrada nákladů řízení nepřiznává má oporu v ust. § 36 odst. 2 s.ř.s., podle něhož náklady spojené s přibráním tlumočníka z jazyka polského platí stát.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 19.7.2010

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**